

G U S T V E R W E R F T

**DODEN
SPREKEN
NIET TEGEN**

**HOF VAN ASSISEN
EEN VOLKSJURY LAAT ZICH
NIET BEDRIEGEN**

De verslaggeving van Gust Verwerft over justitie en het Hof van Assisen kunt u volgen op www.assisen.be.

INHOUD

WOORD VOORAF | 9

1

De glazenwasser kwam niet alleen
om ruiten te wassen | 13

2

‘Ik heb nooit de dood
van mijn zoontje gewild’ | 63

3

‘Ik kon Ryan niet achterlaten’ | 87

4

De gifmoord was perfect,
zijn uitleg niet | 103

5

Lekkerste dessert wordt
laatste dessert | 129

6

‘Papa heeft het niet gedaan
want hij was hier, bij ons’ | 149

7

Liefde voor de prijs van vier lijken | 171

8

**Als Alinda het gedaan heeft,
dan was ze daar niet alleen | 205**

WOORD VOORAF

De doden spreken nooit tegen, de wetenschap doet het in hun plaats

Zijn we op weg naar een tijdperk waarin geen enkele moord onopgehelderd kan blijven? De doden spreken niet tegen, dat blijft waar. Helaas voor de achtentwintig doden van de misdadigers, in oude fichebakken bijeengebracht onder de groepsnaam Bende van Nijvel. Maar de forensische wetenschap raakt op topsnelheid en geeft de doden steeds vaker hun stem terug. Zal de volgende generatie het mysterie van deze moorden wegnemen, om dan vast te stellen dat er bij de uitvoerders geen overlevenden meer zijn?

Recent stond voor het Hof van Assisen een groeiend aantal beschuldigden terecht, ervan overtuigd te worden vrijgesproken. De meesten waren eerder al verbaasd toen ze in verdenking werden gesteld. Ze hadden hun moord toch goed voorbereid en de perfecte misdaad gepleegd, zo redeneerden ze.

De perfecte misdaad is die misdaad waarvan je niet weet dat het een misdaad is. De koplopers van de forensische wetenschap hebben het er in hun vakbladen vaak over. Ze rekenen uit dat er in België, voorzichtig geschat, jaarlijks minstens honderd voorbedachte dodingen worden gepleegd die toch als een natuurlijk overlijden worden weggezet. Personen, van heel jong tot heel oud, die binnen of buiten dood worden gevonden, verdronken uit het water worden gehaald, een fatale val van de trap maken, in huis geëlectrocuteerd worden, omkomen bij

onduidelijke verkeersongevallen, vergiftigd worden of moedwillig verkeerde medicijnen krijgen. Dat is niet alles. De lijst is lang en maakt bang.

De wetenschap gaat vooruit, maar de kandidaat-plegers van perfecte moorden eveneens. Ze worden slim gemaakt door misdaadseries, onder de vlag van de wetenschap of vermomd als documentaire, zoals die met stijgend succes op zowat alle tv-zenders worden uitgezonden en het liefst zo vaak mogelijk worden herhaald. Ik zie deze uitzendingen als handleidingen voor het plegen van perfecte moorden. De verenigde wetsdokters zouden het liefst ieder overlijden verplicht laten afronden met een lijkschouwing. Vandaag is dat praktisch niet haalbaar, maar ooit komt het zover. De kracht van de wetenschap zal het halen van de sluwe moedwilligheid waarmee foute sporen worden aangelegd.

In dit boek hebben we het onder anderen over de seriemoordenaar Stephaan Du Lion die, met dertig jaar vertraging, de strijd tegen de forensische medische wetenschap verloor en moest terechtstaan voor vier lustmoorden op een ogenblik dat hij al jaren een gelukkig nieuw huwelijk beleefde en aan zijn pensioen dacht. Een seriemoordenaar die ondertussen een ander en beter mens was geworden. De grote verdienste van Jente Denckens en Christian Clement, de advocaten van het ‘monster’, is dat ze erin geslaagd zijn het imago van Du Lion terug te brengen tot dat van een mens die tijdens zijn jeugdjaren binnen een familiale context verschrikkelijk heeft afgezien en hierdoor alle besef van normen en waarden verloor.

Of die andere seriemoordenaar, bodybuilder Alexander Dean, ooit nog in de samenleving kan terugkeren, zullen we niet meer bewust meemaken. Voor zijn vier afgrijselijke moorden in

Ledeberg en Moere werd hij niet alleen tot levenslang veroordeeld, hij kreeg er nog eens tien jaar terbeschikkingstelling bovenop.

Een andere koele kikker, Pieter Platteeuw, was er in Lauwe zeker van dat hij met de gifmoord op zijn vrouw Dana Van Laeken de perfecte moord had gepleegd, in het belang van de kinderen. Zo redeneerde hij. Het werd een bizar proces waarop de volksjury hem gedeeltelijk in zijn redenering volgde. Zonder een forse sprong vooruit van de wetenschap zouden we nooit hebben geweten wat de doodsoorzaak na die verschrikkelijke lijdensweg was.

Karel Boiten uit Alken, een andere bedachtzame moordenaar, vond na zijn schuldigverklaring aan de gifmoord op zijn vrouw dat hem onrecht was aangedaan en dat hij onschuldig is. Justitie had hem eerder anderhalf jaar met rust gelaten, zo handig had hij het aan boord gelegd.

Hij scoorde beter dan de verpleegkundige Ann Vandekerckhove uit Zwevegem, die voor de ethermoord op de kleine Ferre dezelfde avond al in de gevangenis sliep. Dennis Peeters uit Temse meende dat hij na de moord op zijn vrouw een perfect alibi had en liet zijn kinderen geloven dat hij de woning niet had verlaten. Na een paar dagen bleek de brand waarin zijn vrouw omkwam een laffe moord te zijn.

Alinda Van der Cruysen uit Schoten bleef bijna dertig jaar ongemoeid in het dossier van de afschuwwekkende moord uit 1991 op twee verre, hoogbejaarde familieleden in Tienen. Tot de nieuwste DNA-technieken werden toegepast op oud bewijsmateriaal. Haar tienerkleding bleek op de plaats van de moorden te zijn geweest. Maar was zij het die ze gedragen had?

Tijdens het onderzoek naar de aanrandingen en vier lustmoorden die Stephaan Du Lion (1964) in en rond Antwerpen pleegde in de periode 1991-1997, werden de dossiers van alle soortgelijke cases gescreend op een mogelijke link met Du Lion. Het gaat om een indrukwekkende lijst met ruim 1500 verkrachtingen en lustmoorden waarvan, na gedegen onderzoek, geen enkele link naar Du Lion gelegd kon worden. Ze blijven dus voorlopig onvindbaar, de moordenaars van Tania Van Kerkhoven, Danielle Girardin, Sally Van Hecke, Katrien De Cuyper, Christine Van Hees, Christiane Heiser, Kim Heyvaert, Mieke Massy, Sonja Knaepkens, Nancy Van Kalsteren, Hilde Laenen, Patricia Meys en Carola Titze. Jonge vrouwen, gebrutaliseerd en vermoord. De media blijven erover schrijven tot op vandaag.

Voorlopig spreken deze doden niet tegen.

Hoe lang nog?

Gust Verwerft
Voorjaar 2023

© 2023 Manteau / Standaard Uitgeverij nv, Franklin Rooseveltplaats 12,
B-2060 Antwerpen en Gust Verwerft

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Vertegenwoordiging in Nederland:
New Book Collective, Utrecht
www.newbookcollective.com

Eerste druk: mei 2023

Omslagontwerp: Herman Houbrechts
Opmaak binnenwerk: Ready2Print

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand
of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,
mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke wijze ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 223 3979 4
D/2023/0034/166
NUR 740